

Spolužák - Dobeš, Pavel

- G
*: Když po dvaceti letech potkáš kamaráda,
Ami
se kterým sis na vojáky hrál,
D7
na četníky, na zloděje, na semafor u koleje,
G
na kuřáky listí a tak dál,
na doktory medicíny a na ještě větší klukoviny,
G7 C
až se dětský rozum červenal,
Ami D7
může to být radost, nebo jenom taktu zadost,
g
může se stát, že půjde dál.
D7
1. A ty budeš stát v dlouhé chodbě
G
a pohled z něj nespustíš,
D7
dokud ti neselžou oči obě,
G
dokud to všechno v sobě nepřekřičíš.
2. Kdybys byl poeta, napsal bys báseň,
kdybys ho neznal, snad bys mu záviděl,
ale ty jseš klaun a o otci blázen,
jakého nikdo ještě neviděl.
3. Odcházíš dolů mezi nákladáky
a mezi lidi, co tě pozdraví,
dají ti panáka, žádné dlouhé fraky
panáka na kuráž a na zdraví.
4. A pak tě viděj' lidi v telefonní budce,
změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíš: "Chci mluvit s kamarádem,"
a telefon se s tebou nebaví.
5. My všichni měli kdysi spolužáky,
v myšlenkách vracíme se znovu do školy,
pešek okolo nás chodívá taky
a máme obyčejné idoly.
6. A tak nás viděj' lidi v telefonní budce,
změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíme: "Chci mluvit s kamarádem,"
a telefon se s námi nebaví.